

Sygn. akt I Cz 157/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie : SO Aleksandra Ratkowska

SO Dorota Twardowska(spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa T. L.

przeciwko S. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 17 grudnia 2012 r., sygnatura akt I Nc 1480/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I Cz 157/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Ostródzie nadał klauzulę wykonalności wydanemu w dniu 15 listopada 2012 r. nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt I Nc 1480/12. W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z treścią przepisu art. 776 k.p.c. klauzulę wykonalności nadaje się tytułom egzekucyjnym. Art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. stanowi, że tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu prawomocne bądź podlegające natychmiastowemu wykonaniu. Nakaz w niniejszej sprawie jest prawomocny, wobec czego na mocy art.781 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył S. W.. Motywując swoje stanowisko wskazał, że w dniu 18 stycznia 2013 r. komornik doręczył mu zawiadomienie o wszczęciu egzekucji. Zaznaczył, że do chwili obecnej nie otrzymał orzeczenia z dnia 17 grudnia 2012 r., sygn. akt I Nc 1480/12. W piśmie z dnia 4 lutego 2013 r. skarżący dodał, że z wierzycielem – T. L. wiąże go ustna umowa o rozłożeniu na raty ciężącego na nim długu. Pierwsza rata w wysokości 15.000 zł została już przez niego zapłacona, drugą ratę zobowiązał się zapłacić po sprzedaniu drobiu w dniu 14 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie S. W. nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż podniesione w środku odwoławczym zarzuty są nietrafne. Wskazać należy, że w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu badaniu podlegają warunki formalne, które powinien spełniać tytuł egzekucyjny (tak w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2010 roku, III CZP 6/10, LEX, nr 564503). Zasadniczo chodzi o ustalenie, czy wydano tytuł nadający się do wykonania w drodze egzekucji i czy jest on prawomocny. W postępowaniu tym Sąd nie bada zasadności samej treści tytułu egzekucyjnego, zwłaszcza nie może badać zasadności roszczenia wierzyciela i obowiązku świadczenia dłużnika wynikającego z tego tytułu (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1967 r., I CZ 20/67, OSNCP 1968/2/31).

Dłużnik w zażaleniu nie podniósł żadnych zarzutów przeciwko formalnym warunkom wydania zaskarżonego postanowienia, a przede wszystkim nie kwestionował, że nakaz zapłaty z dnia 15 listopada 2012 r. jest prawomocny. Żalący wskazał tylko, że pomiędzy stronami zawarta została umowa o rozłożenie obciążającego go świadczenia na raty. Jednakże okoliczności te nie mają żadnego wpływu na zasadność zaskarżonego orzeczenia. Mogą one stanowić ewentualnie podstawę do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 § 1 k.p.c. Sąd klauzulowy nie może dokonywać oceny zasadności wydania tytułu egzekucyjnego.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w zażaleniu wyjaśnić trzeba również, że postanowienia dotyczące klauzuli wykonalności nie są doręczane dłużnikowi, co wynika z treści art. 795 § 2 k.p.c. (art. 795 § 2 k.p.c. stanowi wyjątek od zasady z art. 357 § 2 k.p.c.). Powodami, dla których ustawodawca nie wymaga w tym wypadku doręczenia postanowienia, są uniemożliwienie dłużnikowi wyzbycia się majątku i szybkie jego zajęcie w toku egzekucji. O wszczęciu egzekucji i postanowieniu o nadaniu klauzuli wykonalności dłużnik dowiaduje się z chwilą doręczenia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji art. 805 k.p.c. (zobacz: Bogdan Pękalski, Anna Stangret-Smoczyńska, Komentarz do art. 795 Kodeksu postępowania cywilnego, Lex), co też nastąpiło.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji .